

Olv.: Péld 9,1-6 – Ef 5,15-20 – Jn 6,50-59
Jézus az élet kenyere az Eukarisztiában

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek!

Ne vegyék profanizálásnak ha azt mondom, minden egyes templom valamiképpen egy vendégváró is. A vendéglátó maga az Isten, aki táplálni akar bennünket. Jézus mondja: *“Én vagyok a mennyből alászállott élő kenyér!”* Ennek van egy sajátos üzenete is. Nem csak azért megyünk vendégségbe, nem csak azért ülünk le a családi asztalhoz, hogy együnk hanem, hogy együtt legyünk, az összetartozásunkat erősítsük.

Közösségünk összetartozása ma különösképpen is kifejeződik, mert német testvéreink is vannak itt velünk, akikkel együtt ünnepeltük tegnap a Máltai Szeretetszolgálat fennállásának 20. évfordulóját. Köszönjük meg Istennek, hogy egybe ölel bennünket. Egy közösséget akar belőlünk emberekből bárhol élünk, Magyarországon, Németországban, vagy a világ bármely országában. Az emberiség egy nagy család. Isten gondolata, hogy minden gyermeke közösségben legyen, és az ő szeretetéből gazdagodjon.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Már harmadik vasárnap olvassuk szent János evangéliumából ezt a történetet, amikor Jézus kenyeret ad az éhező embereknek. Tanítást ad arról, hogy Ő az a kenyér, amely az ember számára az életet jelenti. Kereszténységünk központi kérdéséről van szó.

A kérdés az: ***Élünk- e emberhez méltó életet?***

A kérdés az: ***Ki táplálja bennünk ezt az Isten elgondolta emberhez méltó életet?***

Három héttel ezelőtt olvastuk, hogy keresték az emberek Jézust a kenyérszaporítás után. Jézus akkor figyelmeztette őket: - Kerestek Engem, mert ettetek a kenyérből. Gondoltatok-e arra, hogy másmilyen kenyérre is szüksége van az embernek? - Akiknek csak a kenyér a fontos, amit az asztalra teszünk, azokkal kapcsolatosan mondja szent Pál: - Ezeknek istenük a hasuk. Állandóan az a gondolatuk, mit eszünk, mit iszunk, mibe öltözködünk, milyen otthonunk van, mennyi pénzünk van, milyen lehetőségeink vannak ebben a világban? - Ez fontos, de akinek ez elég, az sajnálatra méltó ember.

A következő vasárnap arról volt szó, hogy Jézus azt mondja: *“Én vagyok ez a kenyér.”* Nem értették!

Mai vasárnap arról olvastunk, hogy Jézus ezt mondja:

“Én vagyok a mennyből alászállott élő kenyér!”

Nem csak úgy általában kenyér, hanem az *Élő kenyér!* Ha az ember éhes, akkor kenyér után nyúl, egészen természetes. Ha az ember az élet kérdései után kutat: Miért születünk, miért élünk, mi az életünk értelme, akkor a lelke éhezik. Az ember amikor ezekre a kérdésekre

kap választ, akkor a lelkét táplálja. Abban egyetértünk, hogy mindannyian értelmes életet szeretnénk élni.

Mi az életünk értelme, mikor élünk értelmes életet?

Jézus azt mondja: - Itt a válasz, Én vagyok a válasz!

Én vagyok a válasz, akit Isten azért küldött, hogy elmondjam, miért születtem meg, miért adta Isten nektek mintegy ajándékképpen ezt az életet. - Ezt csak Jézustól tudhatjuk meg.

Ez a világ amelyben élünk, egy materialista, hitetlen, Isten nélküli világ. Ugyanakkor ebben a világban a természetfeletti utáni kutakodás, a mítoszok utáni kutakodás hozzátartozik az emberek életéhez. A világ Isten nélküli életet él, de ***van egy lelki éhsége***. Tudja azt az ember, hogy ebből a világból ki kell emelkednie. Ha csak a földön taposunk, a földön járó, földet bámuló emberek leszünk, akkor ez nagyon degradáló az ember számára. A görögök azt mondják: - Az ember attól ember, hogy fölemeli az arcát. - Az ember ebben különbözik az állatvilágtól, hogy nem földet néző lények vagyunk, hanem kiemeljük az arcunkat és fölfelé nézünk az égre. Ezek belső érzések.

Ennek kapcsán érdekes az ember magatartása. Éhezünk a természetfölöttire, van bennünk egy mocorgás, hogy többek vagyunk mint csupán földön járó lények. Amikor valamit megsejtünk ebből a többlől, akkor azonnal száműzzük az Istent. Elég, ha csak magunkra figyelünk. Mindegyikünk esetében igaz ez. ***Amikor egy kicsit közelebb kerülünk az Istenhez, akkor megijedünk***. Félünk az Isten közelségétől. Nem könnyű Istennel közösségben élni, mert nap mint nap felszólít bennünket.

A természetfölöttire vágyakozó ember védekezik, amikor közelébe kerül az Istennek és egy távolságot tart. Száműzi az Istent az ember. Száműzi az Istent a mennyekbe. Emberi gondolkodás: a vágyak megfogalmazódnak, valamit megsejtünk és abban a pillanatban elkezdünk védekezni, mert nem könnyű Isten közelében lenni. A zsidók ezért mondták, aki Istennel találkozik, annak meg kell halni, mert rájöttek arra, milyen kicsiny is az ember.

Jézus hív, hogy találkozzunk az Istennel.

A találkozáskor Isten kezébe vesz, hordoz minket!

Testvérek!

Mit jelent az, hogy Jézus az élő kenyér?

Mi kell ahhoz, hogy értelmes életet éljünk?

Hogyan éljünk értelmes életet?

Úgy, hogy elfogadjuk Jézust, mint életünk értelmét,

akire érdemes hallgatni, akivel érdemes találkozni,

akinek a példáját érdemes megfontolni és magunkévá tenni.

Ez után az ember másképpen él,

mint azok, akiknek csak az étel és az ital fontos és mindaz, amit említettem.

Három szempont az értelmes élethez.

Az egyik

Az értelmes élethez szükségünk van arra, hogy ***szabad lényekként éljünk***. Szabadság nélkül nem lehet értelmes emberi életet élni. Már az ószövetségi Szentírásnak is ez a központi üzenete. Isten kiszabadítja ezt a népet a fogságból és szabaddá teszi, mert össze akar tartozni ezzel a néppel. Kivel tartozunk igazán össze, azzal aki szabad. Mindketten szabadok vagyunk és egymásban erősítjük ezt az élményt. Ez az igazság.

Az Újszövetségben Jézus azt mondja: “Elvezetlek titeket a szabadságra.” Jézus arról beszélt, hogy ne legyünk önmagunk rabjai. Legyünk őszinték, mennyi minden tart bennünket fogva. Könnyű azt mondani, hogy a másik ember. Elsősorban mindegyikünk önmagának a rabja. Ahhoz, hogy emberhez méltó életet éljünk, ezektől meg kell szabadulni. Ebben segít Jézus.

A másik

Jézus elhagyta az Isten országát, eljött ide, hogy taníthasson bennünket, példát adhasson nekünk. A mi emberi életünkkel vállalt közösséget. ***Valamit elhagyott valamiért, a kedvünkért.***

A harmadik

Jézus élete bizonyítja, hogy csak úgy lehet Isten akarata szerinti életet élni, ha odaadunk valamit. “Adom a Testemet, adom a Véretem!” ***Az adás*** hozzátartozik az értelmes emberi élethez.

Összegezzük magunkban ezt a hármat

Az egyik

Hogy állunk a szabadsággal a saját életünkben?
Egymással milyen kapcsolatban vagyunk a szabadságot illetően?
Hogy állunk a szabadsággal egyénileg, közösségben, a világban?

A második

Ez a világ amelyben élünk egy individualista világ.
Ez a világ nem ismeri azt, hogy önuralom, önfegyelem, önkorlátozás, önnnevelés.
Lehet emberhez méltó életet élni ezek nélkül?

A harmadik

Ahhoz, hogy kifejezzem összetartozásom a másik emberrel,
ahhoz el kell jutni lélekben odáig, hogy le tudok mondani valamiről.
Oda tudok adni valamit elsősorban annak, akinek szüksége van valamire
és akkor amikor éppen szemtől-szembe találkozom az illetővel.
Nem lehet emberhez méltó életet élni úgy,
hogy élem a magam életét és nem érdekel a másik.

Gondolkodjunk el azon, mit adtunk oda.
Hogyan tudtunk osztozni mások gondjával, bajával.
Hogyan adjuk oda a saját életünket azoknak,
akik attól szenvednek, hogy senki nem vállal velük közösséget.

Testvérek!

Emberhez méltó értelmes életet szeretnénk élni. Jézus azt mondja: - aki ezt a kérdést feszegeti, az forduljon felém. Én vagyok a válasz! -

A válasz: ***Jézus szabaddá akar tenni.***

A válasz: ***Jézus, aki elhagy valamit azért, hogy közösségben legyen velünk.***

A válasz: ***Jézus, aki az életét is odaadja értünk.***

Gondoljuk végig ezt a három nagyon lényeges szempontot és akkor eldönthetjük, hogy értelmes életet élünk, avagy sem. Ma Magyarországon, ahol annyi baj van, annyi gond van, ez az egyetlen kivezető út. Ezt az életet ajánlja és segíti Jézus Krisztus, ezt az életet éljük nap mint nap.

+ A M E N +

Imaszándék a MI Atyánkhoz

Testvérek!

Most, amikor kéz a kézben imádkozzuk az Úr imádságát, kérjük magunk számára a kegyelmet, hogy emberhez méltó életet éljünk.

Egymással közösségben ***szabadon***, számba véve azt, hogy mit kell ***elhagyni*** azért, hogy egymásról ne kelljen lemondani és mit kell ***odaadni*** azért, hogy egymással összetartozhassunk.

Mi Atyánk...